

En bra förälder är dålig

Anders Arhammar

Att vara en bra förälder är en balansgång mellan att vara ett tryggt föredöme, samtidigt som man skall acceptera att bli betraktad som en hopplöst löjlig figur att bli sur på. Det innebär att vara just så fänig som man själv tyckte ens egna föräldrar var i samma ålder. Det gäller att vara en tönt.

Det är inte lätt att vara tönt. Det krävs hårt arbete, exakt planering och åratals träning för att nå upp till de riktiga höjderna. Det räcker till exempel inte med att gå in i mysrummet och dansa twist till senaste hip hop låten och ropa "sitter ni här och myser till den häftiga musiken", när kompiserna hälsar på. Det är visserligen garanterat töntigt, men det räcker inte. Det måste kombineras med gällivarehång och en rap, samt att hustrun förtvivlat ropar något tjatigt. Då först är det godkänt.

Att fråga om läxorna är lästa, gärna några gånger snabbt efter varandra, är också relativt töntigt. Överhuvudtaget är tjat och upprepningar väldigt bra. Det gäller att vara en av dessa returpapper, en sådan som alltid kommer tillbaka. Men även här bör det kombi-

neras i kompisars närvaro, t ex med en förklaring om hur det var förr.

"På min tid visste jag i alla fall att en muslim oftast var en arab och ingenting som man klistrade möss med.", är en bra kommentar. Töntigare ändå är "På min tid var ett busskort inget bus-kort", gärna i samband med att man viftar med en artikel om den ökande vandaliseringen på bussar och tåg. Den fullständiga lyckan vore om man även fick in något om att veckan varit buskort.

Den tönten kan barnen leva på i flera veckor, och få medkännande från alla kompisar över sina hopplösa hemförhållanden. Man har gjort en insats.

Att vara töntig förälder innebär emellertid inte bara apspel inför kompisar. Töntighet kan med fördel utövas på restauranger, i biljettkassan till biografen eller framför expediterna i coola boutiquen. Man ska använda ord som gredelin och hålla fram senaste modet samtidigt som man, lite för högt, säger "titta, den här är ju helball, ju". Har förhållandet med barnen varit lite för friktionsfritt på senaste tiden, så kan man även prova

någon ungdomlig jacka eller liknande och titta uppskattande på sig själv i en spegel nära utgången. Gärna kalla nån för "lilla fröken" och fråga om dom svindyra gympadojorna tål att användas i regn, vilket de antagligen inte gör men det är bara töntar som bryr sig.

Att på restaurangen be att få lite extra gäckamåle till spenaten är också ett säkert kort, liksom att på sportevenemang bära en vikingahjälm eller en mössa med händer som klappar när man drar i ett snöre.

En säker del i tönteriet, när allt annat verkar slå fel, är att berätta om gångna tider samtidigt som det gäller att ha glömt det mesta och hoppas att far och morföräldrarna också gjort detsamma. Den ännu äldre generationen har annars en tendens att hetsa de yngsta genom att påminna oss, de allra bästa, om trimmade mopeder, för sena ankomster, tappade pengar och andra saker som jag inte hade en aning om att de visste.

Antagligen är det någon sorts hämnd, för att störa mina möjligheter att arbeta som en ansvarskännande pappa. Gu' va töntigt!

Reumatikerförbundets styrelse

Ordförande

Lena Öhrsvik Borgholm

1:e vice ordförande

David Magnusson Offerdal

2:e vice ordförande

Anne Carlsson Skattkärr

Ledamöter

Bo Ringertz Lidingö
Christina Stenström Solna
Kurt Jörgensen DalsRostock
Mona Korthis-Nordén Staffanstorp
Sara Hjalmarsson Linköping
Bo Jonsson Hägersten

Ersättare

Doris Jonsson Bjurholm
Bertil Eklund Långshyttan
Suzanne Ahlkvist Enköping
Margareta Börjegård Stockholm

Förbundssekreterare

Janne Söderberg

Revisorer

Jan Nyström, aukt revisor
Benny Ahlberg
Sune Gréen
Rolf Andersson

Ersättare
Reino Leino
Ove Olsson

Valberedning

Margaretha Bäckskog ordförande
Anna-Lisa Hörnfeldt
Lars Oskarsson
Margareta Kassfeldt - Öberg
Annika Gigel

Ersättare
Carina Bönström
Charlotte Norlin